

רחל אטאס-ברוך
שחקנית קולנוע ותאטרון, זמרת ומדבבת
2004-1934

נולדה וגדלה בתל-אביב. עלתה על הבימות כבר בגיל 16. למדה בקונסרבטוריון "שולמית" בתל-אביב, ובסוף שנות החמישים הייתה חברה בתאטרון הסאטירי "סמבטיון" ושם התבלטה לצדם של אריק איינשטיין, יוסי פרוסט ומרדכי בן-זאב.

היא מילאה תפקיד ב"זעקי ארץ אהובה" (1953), שהועלה בתאטרון "הבימה", פִּיכּבּה עם אילי גורליצקי ויונה עטרי במחזמר "שלמה המלך ושלמי הסנדלר" (1964), שבו שרה את "שיר המצרייה", "שערורייה כזאת", "שיר המריבה" ו"שמש מוף", שהפכו ללהיטי התקופה. הצגות אחרות שבהן שיחקה: "משלי ערב", "פישקה החיגר", "חכמי חלם", "כמו ציפורים", "משחקי הפיג'מה" וגם השתתפה באופרטה הישראלית הראשונה "שולמית", שהועלתה בתאטרון "דו-רה-מי" ועוד.

אטאס הופיעה גם על המסך הגדול, בין השאר, ב"נס בעיירה", שהתבסס על סיפורים מאת שלום עליכם, "רק בלירה", "המובטל בטיטו" ו"חמש חמש". היא שרה שירים שנהפכו ללהיטים, דוגמת: "חיימקה שלי", "טנגו כפר סבא" ו-"שיתפוצץ".

רחל אטאס זכורה לרבים מתכנית הטלוויזיה "שכונת חיים" משנות ה-70, שבה גילמה את אמא של יוני. נוסף על כך היא דיבבה בסרטים מצוירים, בין השאר, בשל דמותה של אורסולה מ"בת הים הקטנה", גברת תיון מ"היפה והחיה", מלכת הלבבות מ"אליסה בארץ הפלאות", ביג מאמא מ"השועל והכלבלב" ויונה מ"להיטים מצוירים משלנו". היא הייתה נשואה לשחקן הקולנוע והתאטרון דוד ברוך.

עיריית תל-אביב קבעה לוחית זיכרון לרחל אטאס ודוד ברוך על ביתם שברחוב שינקין 22.

רחל אטאס שרה את "חיימק'ה שלי"

<https://www.youtube.com/watch?v=g0HVgAZ74yo>